

Edukacja IPN

<https://edukacja.ipn.gov.pl/edu/materialy-edukacyjne/teki-edukacyjn/harcerstwo-w-sluzbie-rz/slownik-i-biogramy/162907,Peszkowski-Zdzislaw.html>

03.05.2024, 03:39

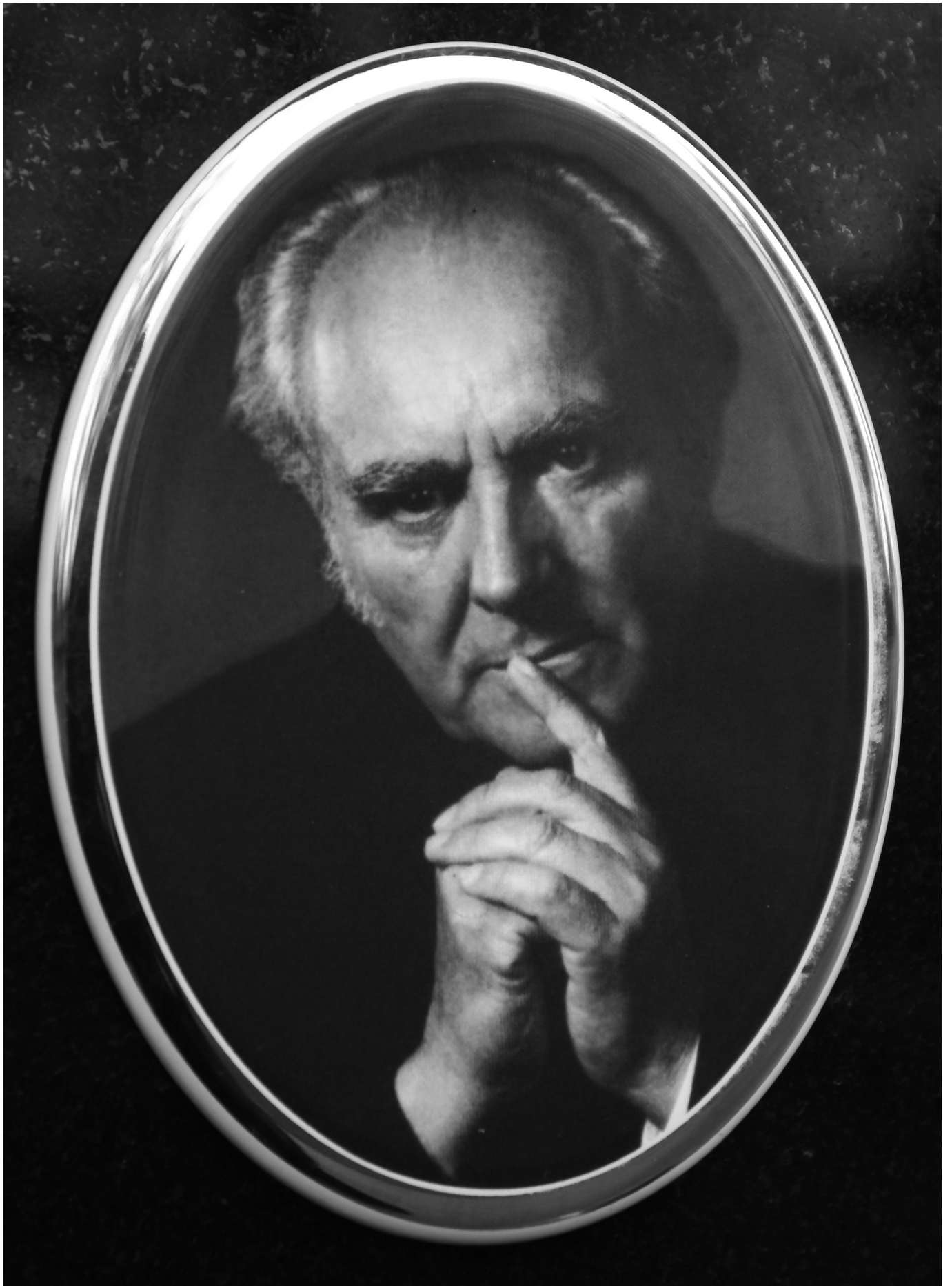
Zdzisław Peszkowski

(1918–2007) – oficer Wojska Polskiego, doktor filozofii, duchowny rzymskokatolicki (1954), prałat domowy Jego Świątobliwości (1970), Honorowy Kapelan Ojca Świętego.

We wrześniu 1939 r. jako podchorąży wzięty do niewoli sowieckiej trafił do obozu w Kozielsku. W czasie zbrodni katyńskiej znalazł się w nielicznej grupie skierowanej do innego obozu i po amnestii w 1941 r. wstąpił do armii gen. Andersa, z którą opuścił ZSRS. Po zakończeniu II wojny światowej pozostał na emigracji. Aktywnie działał z środowisku polonijnym, organizował też pielgrzymki do Polski i pomoc dla kościoła w kraju. W 1988 r. po raz pierwszy stanął w Katyniu nad ciałami pomordowanych współtowarzyszy niewoli z Kozielska. Rozpoczął misję, której bez reszty poświęcił ostatnie lata życia – walkę o ostateczne wyjaśnienie i upamiętnienie ich tragicznego losu. Został kapelanem Rodzin Katyńskich, był założycielem i prezesem Fundacji „Golgota Wschodu”, która m.in. podjęła uwieńczone sukcesem starania o stworzenie cmentarzy wojskowych w Katyniu, Charkowie i Miednoje. Dzięki zabiegom ks. Peszkowskiego powstały liczne pomniki i miejsca pamięci ku czci Polaków zamordowanych w ZSRS. W 1990 r. powrócił na stałe do Polski, ale nadal utrzymywał kontakty ze środowiskami emigracyjnymi.

W czasie nauki w szkole w Sanoku wstąpił do harcerstwa i w 1928 r. złożył Przyrzeczenie Harcerskie. W 1936 r. mianowany drużynowym 2. Drużyny Harcerskiej im. kpt. Franciszka Żwirki. W 1937 r. oddelegowany do szkoły zuchmistrzów ZHP Aleksandra Kamińskiego, który po kursie przyjął go na instruktora Szkoły Harcerskiej w Górkach Wielkich k. Skoczowa. W 1938 r. uzyskał stopień instruktorski podharcymistrza. Harcerstwem zajmował się również w czasie wojny. W przekształconej w 2. Korpus Polski armii Andersa zorganizował krąg harcerski „Podkówka” i uzyskał stopień harcymistrza. Skierowany do pracy z ewakuowaną z ZSRS młodzieżą, organizował harcerskie życie w Teheranie, Isfahanie, Karaczi, Palestynie, a następnie w Indiach. W 1946 r. został mianowany zastępcą Komendanta ZHP na Wschodzie i wizytatorem wychowania harcerskiego na Indie. Od 1983 r. do śmierci pełnił funkcję Kapelana Naczelnego ZHP pgK.

zdjęcie zajawkowe

Opcje strony